

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 6. Territorium S. Maximini à Treuirensi est separatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

III. sub Num. 18 & aliorum. Exstat etiam Diploma Henrici III. sub Num. 24. quibus Abbatii soli conceditur confiscatio bonorum eorum, qui capitis damnatur ob furtum, latrocinium &c.

Ex supra dicta Iurisdictione emanat quoque potestas illa decernendi in traditione Maximiniana mensuras, vlnas, pondera &c. quæ omnes inferiores curiæ à supremo Abbatis Tribunal accipiunt.

Eodem pertinet, quod edita Imperij, siue in Comitijs Imperij, absente non nunquam Abbatie, sancita, siue à Concilio Aulico vel Cæsarea Camera emanata semper immediatè transmissa sunt ad Abbatem subditis publicanda, ut plurimis documentis ostendi potest, & nominatim posteriorum Imperatorum Maximiliani I. Caroli V. Ferdinandi I. Maximiliani II. & consequentium mandatis, quæ in Archiuo nostro hodieque in Originali exstant: utpote de Friderico Saxoniae Duce constituto per Germaniam Cæsareo Vicario dum Imperator Coronationis causa in Italiam pergeret. Item, ne quis militet Regi Franciæ & Carolo Egmondano: de non educendis equis in Italiam & Franciam: de modo in negotio Religionis obseruando usque ad Concilium Generale. De non tolerando iterato Baptismo & Anabaptistis: De non tolerandis militum conscriptionibus in Imperio sine licentia Cæsar, de que Germanoru militia apud exterros: de grassatoribus siue peditibus, siue equitibus in Imperio compescendis &c. Sic quoque Camera Imperialis Anno MDXXI. Abbatii eidem transmisit pacis profanæ (*deß Landsfriedens*) articulos, vna cum constitutione de successione Nepotum publicanda in Maximiniano Territorio. Quibus innumera similia habemus, quæ coram Tribunal Cæsareo exhibita & recognita fuerunt, ita ut ijs enumerandis inhærere superfluum sit.

S. 6. Territorium S. Maximini à Treuirense est separatum.

In Iurisdictioni præfatae suum quoque responderet Territorium, quod habuit semper Abbas S. Maximini proprium, proprijs legibus gubernatum, omnimodè diuersum à Territorio Archiepiscopi, planè prout solent, qui sibi inuicem non subiectiuntur, & proprias omnimodèque discriminatas Respublicas constituunt: vnde & in Priuilegio Conradi Salici sub Num. 21. fit mentio expressa *Prædij S. Maximini*, & in Priuilegio S. Gregorij II. Pontificis sub Num. 2. *Allodij S. Maximini*. Namque initio Abbatia S. Maximini non in fundo S. Petri, seu Ecclesiæ Treuirense, ut spargit Scriptor anonymous ex fundamento quod infra nullum esse ostenditur, sed in fundo Imperii, atque etiam in Palatio Imperatoris constituta est. Qui fundus & habitatio ita appropriata est Maximinianis ut Constantinus Magnus, alteri persona noluerit eam habitationem subdere, nisi suæ Successorumque Imperatorum potestati, ut habent verba Dagobertini Diplomatici Num. 1.

Similiter succedentes Imperatores Romanique Pontifices vocarunt Monasterium hoc, *Imperiale familiam*, ut habet Otto M. in Rauennateni Diplomatici, sub Numero 15. *Regalem & Publicam Abbatiam*, ut habet idem Otto in Ingelheimensi sub Numero 15. *Regalis Abbatie familiam*, ut habet Henricus NIGER sub Numero 24. *Regalem locum*, ut habet S. Gregorius II. Papa in Romano sub Numero 2. & Ioannes XV. in Romano sub Num. 17. *Regalem* seu *Regiae Dotis Abbatiam*, ut habet Otto MAGNVS in Romanis sub Num. 11.

& Hen-

& Henricus Nicer in Treuirensi sub Num. 24. vnde Sigismundus Imperator in Rescripto Vlmensi ad Civitatem Treuirensem Anno DCCCCXXXIV. de Monasterio S. Maximini hæc habet. Unser Kloster S. Maximini/ S. Benedicti dicens Ordens vßerhalb der Mür zu Trier gelegen/ da eines Römischen Käyser's vnd Königs Cammer sein soll: nostrum Monasterium S. Maximini, Ordinis S. Benedicti extra muros Treuirensem situm, ubi Romani Imperatoris & Regis camera est. & Fridericus IV. Imperator Austriacus in litteris Francofurtensis sub Num. 47. Monasterium S. Maximini dicit, Romani Imperij speciale domum, & reseruata Cameram omnium Imperatorum & Regum Romanorum extitisse & esse. Et mox infra, Esse suum & Romani Imperij speciale habitaculum. Idem & gloriofissimæ memoræ Ferdinandus II. in suis Viennensis sub Num. 86. afferit in hæc verba, S.R. Imp. specialis Domus ac reseruata Camera existit. Per Cameram autem non nemo Jurisconsultus intelligit hic speciale illam Monasterij cum Regno & S.R. Linuinculationem, quæ supra Dotis nomine exprimitur, ita ut Monasterium, eiusque fundi, sint quoddam intimum Camerale Imperij bonum inalienabile, & nulli, nisi Imperatori in temporalibus obnoxium.

Habuit autem olim Monasterium ampla suburbia in toto illo agro, qui à Monasterio ad Vrbem protendit quique etiamnum ad Monasterium pertinet, neque est fundus Electoris, sed fundas Imperij. Talia quondam erant illa suburbia Maximiniana tempore Sigismundi Imperatoris hostiliter exusta in obsidione Sickingana, quando muri Maximiniani, suburbij euersi, arbores incisa, ciues Maximiniani spoliati & fugati, plures quam decem fontes & putei in vicis & plateis Maximinianis oppleti, domus XXIX. vel plutes exultæ & funditus euersæ, multæque alia damnificata ante portam S. Simeonis in fundo & districtu Maximiniano. Hoc queritur Imperator Sigismundus in dicto Vlmensi Diplomate, vbi sic loquitur. Ist unser vnd ihr Vorstatt bey demselben Kloster gelegen abgebrennet vnd grundlich zerstöret/ die Brunnen gefülltet / vnd die Hoffstatt also gestrafft/ daß man mit oder kummerlich bekennen kan/ je ein Haus/ Mür/ oder anders da gestanden seye/ ic, nostra & eorum suburbia, tuxta idem Monasterium sita, exulta sunt, & funditus euersa, fontes oppleti, & habitationes ita disiectæ, vt non possit nisi difficulter cognosci aliquando ibi fuisse edes, muros, & alia &c.

Post Sigismundum saeculo sequenti Abbatem S. Maximini vrsit Carolus V. Imperator, litteris Norimbergensis Anno MDXXIII. vt Monasterium immediatè Imperio subditum, quod conflagrauerat, tanquam domum Imperij speciale ocyus repararet, ex cuius neglectu singulare damnum sequatur Imperatori. Nit allein dem loblichen Gottsdienst so durch Unsere Vorfahren im Reich Käyser Constantium vnd sein Mutter S. Helenam aufgericht vnd bisher Ehrlich gehalten worden ist zu abbruch sonder auch Uns vnd dem Heiligen Reich dem solch Gotteshaus ohn mittel vnderworffen vnd sunderlich Uns als Römischen Käyser an der Lasten Vogtrey vnd Schirm (wo nit statlich einschzung gehabt) zu nachteil rathen wird. id est. Non solum laudabili cultui divino, qui per predecessores nostros in Imperio Imperatorem Constantium & eius Matrem S. Helenam institutus, & hucusque decenter obseruatus est, sed etiam nobis & S. Imperio, cui tale Monasterium immediatè subiectum & singulariter nobis tanquam Romano Imperatori quoad Ecclesiasticam Aduocatiam & tutelam (nisi præstanter attendatur) in detrimentum & preiudicium ceder. habes illas N. 64. Ex quibus disces, quanta semper cura Imperatores attenderint, vt Monasterium S. Maximini, tanquam singularis antiquissima, nobilissima, sanctissima, Imperij domus, integrum conseruaretur, & quoconque etiā modo destructū & lœsum, quam decetissime illico repararetur.